

Súd: Okresný súd Lučenec  
Spisová značka: 11Csp/157/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119377843  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková  
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2020:6119377843.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, s.r.o., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanému: O. D., E.. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX Z., zast. JUDr. Peter Vachan, advokát, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie 1355,64 € s prísl., takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnu príslušnému súdu v tzv. upomínacom konaní podľa § 1 ods. 2 zákona č. 307/2016, ktorý je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov, domáhal vydania platobného rozkazu, v ktorom by bola žalovanému uložená povinnosť uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1355,64 Eur spolu s príslušenstvom, titulom nesplatenia poskytnutého úveru.

Žalobca v návrhu uviedol, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 2000,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 84-tich pravidelných mesačných splátkach po 46,90 Eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal, napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatil, na základe čoho žalobca dňa 23.11.2018 pristúpil k zosplateniu úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok.

Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 2026,33 Eur a jeho dlh predstavuje sumu 1355,64 Eur, ktorá pozostáva z úroku vo výške 18,81Eur a zosplatenej istiny vo výške 1336,83 Eur.

Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, uplatňuje si žalobca aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 1.dňa omeškania s plnením peňažného dlhu t.j. k 9.12.2018.

2. Okresný súd Banská Bystrica na základe návrhu žalobcu a ním predložených listinných dôkazov, vydal vo veci platobný rozkaz, sp.zn. 28Up/1209/2019 zo dňa 09.10.2019.

3. Voči vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odpor v ktorom uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy, a preto je bezúročná a bez poplatkov. Podľa žalovaného termín konečnej splatnosti

úveru musí byť určený konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do takéhoto vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Zmluva preto musí obsahovať termín konečnej splatnosti úveru. Údaj o konečnej splatnosti formulovaný len ako „Termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci“ je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár a nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky.

Žalovaný zároveň uviedol, že podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na <http://www.finanfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 24,17% p.a. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následkom v konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN.

Zároveň v podanom odpore žalovaný namieta aj účinnosť zosplatenia poskytnutého úveru v zmysle Hlavy 6 Obchodných podmienok, nakoľko s uvedenými Obchodnými podmienkami nebol oboznámený a tiež nebol dodržaný postup vyplývajúci z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže ho pred samotným zosplatením žalobca nevyzval na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho neupozornil na možnosť zosplatenia.

4. K podanému odporu sa žalobca vyjadril písomným podaním, s ktorým zároveň predložil súdu aj výzvu adresovanú žalovanému zo dňa 03.09.2018, v ktorej žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia budúcich splátok.

K nesprávne vypočítanej RPMN žalobca uviedol, že použil pre jej výpočet elektronický program aprobovaný Národnou bankou Slovenska, ktorý zohľadňuje všetky ustanovenia ohľadne výpočtu RPMN tak, ako sú uvedené v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z.. Uviedol, že výpočet RPMN, ktorý použil žalovaný na internetovej stránke má len orientačný charakter a zásadný nedostatok, ktorý spôsobuje rozdiel vo výpočtoch je ten, že v uvedenej kalkulačke nie je možné uviesť dátum splatnosti splátok k 15.dňu v mesiaci, ale len na začiatku mesiaca, alebo na konci mesiaca, a teda uvedené tvrdenie žalovaného o nesprávnej výške RPMN sa nezakladá na pravde, lebo vo výpočte nezohľadnil zmluvné dojednania, ale vychádzal zo zjednodušeného príkladu.

K termínu konečnej splatnosti úveru žalobca uviedol, že splnil podmienku stanovenú v § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď uviedol dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 Zmluvných podmienok - zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú, a teda na 84 mesiacov v spojitosti s bodom 39.zmluvy. Termín konečnej splatnosti je v zmysle bodu 39.zmluvy 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to 15.dňa v poslednom mesiaci, a teda splatnosť záväzku je ku dňu 15.03.2022. Žalobca uvádza, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm.f) zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje uvedenie termínu konečnej splatnosti, nie však presný dátum splatnosti. Podľa právnej teórie pojem termín predstavuje pevný bod, ktorý ale nemusí byť určený konkrétne napríklad dátumu, ak je možné ho určiť na základe výkladových pravidiel ( Števček M a kolektív, Občiansky zákonník I. § 1 - 450 komentár Praha : C.H Beck 2015, strana 775 ). Zároveň žalobca poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s. C-42/15, ktorý analyzoval účel uvádzania termínu splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere a jeho závery je možné použiť aj pre výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. Tento účel je podľa Súdneho dvora splnený „ ak podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy.“ Súdny dvor na základe týchto úvah vo výroku rozhodnutia judikoval, že „ nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“

5. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 28.01.2020 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp.zn. 8Co/49/2019, v ktorom uvedený súd vyslovil právny názor: „ Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru“. Žalovaný uvádza, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje matematický výpočet RPMN.

Zároveň žalovaný uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje jednoznačný údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, čo má jednoznačne vplyv na posúdenie rozsahu záväzku. V zmluve

nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku, jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.08.2020 uviedol, že RPMN v úverovej zmluve je uvádzaná korektne, a to v zmysle zákona č. 129/2010 Zb.z. a v zmysle jej prílohy, ktorá upravuje výpočet RPMN. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Pokiaľ žalovaný realizoval výpočet RPMN len prostredníctvom internetových kalkulačiek, tieto obsahujú len políčka na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN zrozumiteľne a stručne, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokomformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca má za to, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol tak žalovanému úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe, ktorá umožnila porovnanie úveru ponúkaného žalobcom s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Z hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve je žalovanému ako spotrebiteľovi jednoznačne jasné a zreteľné, v akej výške sú náklady v zmluve zahrnuté, preto má žalobca za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Zb.z..

7. Na základe výzvy súdu, žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.08.2020 uviedol, že so žalovaným bolo dohodnuté v zmysle Hlavy 6. „Ukončenie zmluvy“ § 3 úverových podmienok, že v prípade ak sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí žalobcovi na požiadanie splatiť celý čerpaný úver. ( tzv. zosplatnenie ). Žalovaný je v omeškaní s úhradou splatných splátok. Mesačná splátka bola dojednaná vo výške 46,90 Eur splatná vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca. Žalovaný uhradil do zosplatnenia úveru t.j. do dňa 23.11.2018 splátky v sume 1954,-Eur ( t.j. 41 splátok a časť 42. splátky), a teda je v omeškaní s úhradou 42.splátky. Ak by žalovaný uhradil tak ako mal, ku dňu zosplatnenia úveru by mal uhradených 2063,60 Eur ( t.j. 44 splátok ). Žalovaný však nemal uhradených 44 splátok, ale iba 41 splátok a časť 42. splátky, čo znamená, že bol v omeškaní s uhradením 42., 43 a 44. splátky úveru, v dôsledku čoho pristúpil žalobca k zosplatneniu úveru. Poukázal na to, že vo výpise úhrad je možné vidieť, že žalovaný neuhradil 42.splátku ku dňu 30.09.2018, 38. splátku ku dňu 31.05.2018 a 36.splátku splatnú ku dňu 31.03.2018.

8. Písomným podaním zo dňa 21.08.2020 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní vytýčenom na deň 24.08.2020 a zároveň navrhol, aby mu súd umožnil dlžnú sumu uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach po 30,-Eur k 25.dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok, v prípade omeškania s ktoroukoľvek splátkou a zároveň predložil výpis z účtu preukazujúci ďalšie úhrady, ktoré po podaní žaloby uhradil žalobcovi a na základe ktorých by mal žalobca vziať žalobný návrh čiastočne späť a pre prípad späťvzatia vyjadriť súhlas s čiastočným späťvzatím.

9. K písomnému návrhu o možnosti splácania dlžnej časti úveru žalobca reagoval tým, že sa nebráni tomu, aby žalovaný predmetný dlh splácal v splátkach po 30,-Eur pod hrozbou straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky a zároveň potvrdil, že eviduje platby, ktoré uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení, a to v celkovej výške 84,59 Eur, pričom posledná úhrada bola na účet žalobcu pripísaná dňa 19.08.2020 vo výške 25,44 Eur.

10. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 14.10.2020, ktorého sa žalobca ani žalovaný nezúčastnili, pričom žalobca svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 09.10.2020 , v ktorom zároveň súhlasil s tým, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti na základe predložených listinných dôkazov a písomných vyjadrení a nežiadal z dôvodu jeho neprítomnosti odročiť pojednávanie na iný termín.

Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' na vytýčenom pojednávaní neospravedlnil. Súd vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovaného podľa § 180 CSP.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, vyjadreniami sporových strán a listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o hotovostnom úvere a Zmluvu a revolvingovom úvere, na základe ktorej poskytoval žalovanému bezúčelový úver vo výške 2000,-Eur, s výškou mesačnej splátky 46,90 Eur, s počtom splátok 84, s ročnou úrokovou sadzbou 21,78%, RPMN 24,3%, priemernou hodnotou RPMN 16,16%, s celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 3939,60 Eur, s termínom konečnej splatnosti: 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci, so spôsobom výplaty klientovi: na bežný účet, s termínmi splatnosti splátok: prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15.deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci v ktorom je splatná prvá splátka.

13. V spodnej časti zmluvy s názvom „Zoznamujeme Vás zvlášť s týmito ustanoveniami úverových podmienok“ sa uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o hotovostnom úvere sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a klient svojim podpisom potvrdzuje, že úverové podmienky prevzal, bol s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Rovnako bol upovedomený, že za splnenia dohodnutých podmienok ( najmä v prípade porušenia zmluvných povinností ) musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť ( tzv. zosplatnenie úveru ).

14. Podľa Hlavy 6 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. s názvom „Ukončenie Zmluvy“, má žalobca právo žiadať splatenie celého čerpaného úveru ( tzv. zosplatnenie úveru ) v prípade, že: a) sa klient oneskorí s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace.

15. Písomným upozornením: „ Výzva k plneniu dlžnej čiastky“ ( č.l. spisu 41 ) zo dňa 03.09.2018 žalobca upozornil žalovaného na omeškania so splácaním mesačných splátok a vyzval ho k úhrade sumy 188,70 Eur s okamžitou splatnosťou, pričom ho zároveň upozornil na možnosť okamžitého zosplatnenia celého úveru vrátane príslušenstva, v prípade ďalšieho omeškania. K vyššie uvedenej výzve pripojil žalobca aj poštový podací hárok z ktorého vyplýva, že uvedená výzva sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

16. Písomným podaním: „ Výzva k splateniu celého úveru“ zo dňa 23.11.2018 ( č.l. spisu 20 ), žalobca informoval žalovaného o zosplatnení celého úveru a vyzval ho k úhrade dlžnej sumy vo výške 1577,97 Eur do 15 dní. K uvedenej výzve žalobca predložil aj poštový podací hárok, ktorým preukázal, že sa uvedená výzva k splateniu celého úveru dostala do dispozičnej sféry žalovaného.

17. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad žalovaného súd zisťuje, že k čerpaniu úveru vo výške 2000,-Eur došlo bankovým prevodom klientovi dňa 19.03.2015. Celkovo žalovaný uhradil 2026,33 Eur, pričom k zosplatneniu úveru došlo dňa 23.11.2018.

Z uvedeného výpisu vyplýva, že pred zosplatnením žalobca neuhradil 36. splátku vo výške 46,90 Eur v mesiaci marec 2018, ďalej 38. splátku v mesiaci máj 2018 v sume 46,90 Eur a 42.splátku v mesiaci september 2018 v sume 46,90 Eur.

Po zosplatnení úveru žalobca uhradil ešte dňa 29.01.2019 sumu 2,76 Eur, dňa 27.02.2019 sumu 11,52 Eur , dňa 29.03.2019 sumu 14,27 Eur, dňa 29.04.2019 sumu 16,31 Eur, dňa 24.05.2019 sumu 8,16 Eur a dňa 01.07.2019 sumu 16,31 Eur. Do podania žaloby v zmysle výpisu úhrad, žalobca uhradil celkovo sumu 2026,33 Eur.

Po podaní žaloby, v priebehu konania, žalovaný žalobcovi uhradil ešte ďalšie platby, a to dňa 19.02.2020 v sume 34,67 Eur, dňa 20.02.2020v sume 8,16 Eur, dňa 07.04.2020 v sume 8,16 Eur, dňa 04.05.2020 v sume 8,16 Eur a dňa 18.08.2020 v sume 25,44 Eur, celkovo sumu 84,59 Eur.

18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb.z. Obchodný zákonník , v znení účinnom ku dňu 11.03.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb.z. Občiansky zákonník, v znení účinnom ku dňu 11.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinný k 11.03.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, Na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a); b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav:

31. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaný uzavrel zmluvu o fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a uzatvorená Zmluva o hotovostnom úvere a Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona, preto úver ňou poskytnutý je nutné považovať za spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka.

32. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že žalobca so žalovaným uzatvorili zmluvu o úvere, v zmysle ktorej boli žalovanému zo strany žalobcu poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2000,- Eur. Naopak spornou skutočnosťou ostalo, či zmluva, ktorú strany uzavreli obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a či z dôvodu absencie týchto náležitostí nie je uvedený úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v konaní namietal, že uvedená zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a rovnako namietal nesprávne uvedenie výšky RPMN, v dôsledku čoho je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový. Okrem uvedených náležitostí namietal aj platnosť zosplatenia budúcich splátok úveru, nakoľko žalobca nepostupoval v súlade so

zákonom a nevyzval pred zosplatnením žalovaného na úhradu omeškaných splátok, kde by ho zároveň upozornil aj na možnosť zosplatnenia úveru.

33. Vzhľadom na namietané skutočnosti, súd v prvom rade posúdil, či zosplatnenie úveru zo strany žalobcu bolo účinné. Veriteľ je povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, právo na predčasné zosplatnenie mu zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu výkladu použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že právo veriteľa na zosplatnenie je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej nasledujúcej - budúcej splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť predčasného zosplatnenia úveru.

34. V prejednávanej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru podľa § 3 Hlavy 6. „Ukončenie Zmluvy“ úverových podmienok, v zmysle ktorých, ak sa dlžník oneskorí s platením aspoň dvoch splátok, alebo ak sa oneskorí s platením jednej splátky dlhšie ako 3 mesiace, musí na požiadanie veriteľa celý čerpaný úver splatiť ( tzv. zosplatnenie úveru ) ( č.l. 86 spisu ) .

Žalobca výzvou zo dňa 03.09.2018 ( č.l. spisu 41 ) upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním mesačných splátok, ktoré ku dňu výzvy predstavovali 188,70 Eur a zároveň ho upozornil aj na možnosť zosplatnenia úveru, na základe ktorého bude požadovať okamžité splatenie celého úveru, vrátane jeho príslušenstva, ako aj nákladov s vymáhaním pohľadávky.

Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.08.2020 uviedol, že žalovaný pred zosplatnením bol v omeškani s úhradením 42.splátky, 43.splátky a 44.splátky úveru, v dôsledku čoho pristúpil k zosplatneniu úveru. Z výpisu je podľa žalovaného možno vidieť, že žalovaný neuhradil 42splátku k 30.09.2018, 38.splátku ku dňu 31.05.2018 a 36.splátku k 31.03.2018.

35. Po oboznámení sa s listinným dôkazom: Výpis z čerpania, splátok a úhrad ( č.l. spisu 22 resp. č.l. 95 spisu ) súd konštatuje, že nemohlo dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru pre neuhradenie 42.splátky splatnej k 15.09.2018 tak ako uvádza žalobca, nakoľko výzva k plneniu s upozornením na možnosť zosplatnenia je datovaná k 03.09.2018 ( č.l. spisu 41 ) , teda ešte pred splatnosťou 42.splátky, preto splátkou, ktorá vyvolala zosplatnenie mohla byť najneskôr splátka z 15.08.2018, teda 41.splátka, ktorú však v zmysle Výpisu čerpania splátok a úhrad žalovaný uhradil dňa 02.11.2018, teda ešte pred zosplatnením úveru, preto právo žalobcu na zosplatnenie v tomto prípade zaniklo a mohlo byť zo strany žalobcu opätovne uplatnené pre 42.splátku splatnú k 15.09.2018 za rovnakých podmienok, tzn. v prípade opätovnej výzvy a upozornenia v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda veriteľ by mal právo na predčasné zosplatnenie úveru do najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky splatnej k 15.09.2018, čo v danom prípade znamená, že úver by mohol zosplatiť až v januári 2019, teda do splatnosti januárovej splátky - k 15.01.2019, avšak len za predpokladu splnenia si podmienky stanovenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, splnenie ktorej žalobca nepreukázal. K zosplatneniu pristúpil 23.11.2018, z čoho jednoznačne vyplýva, že nie sú splnené zákonné predpoklady § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie úveru pre 41. splátku splatnú k 15.8.2018, ale ani pre 42. splátku splatnú k 15.9.2018, preto k zosplatneniu úveru v tomto prípade nedošlo platne.

Sám žalobca vo svojom vyjadrení ( č.l. spisu 80 ) uvádza, že v čase zosplatnenia úveru mal žalovaný uhradených 41.splátok a časť 42.splátky, a teda bol v omeškani s úhradou 42., 43. a 44. splátky úveru v dôsledku čoho pristúpil k zosplatneniu . Tak ako súd vyššie uviedol pokiaľ žalobca pristúpil k zosplatneniu pre neuhradenie 42.splátky, nepostupoval v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, tzn. nevyzval žalovaného na úhradu dlžnej splátky s upozornením na možnosť zosplatnenia, nakoľko vyššie uvedená výzva, ktorá bola súdu predložená bola vypracovaná k 03.09.2018, teda pred splatnosťou splátky, ktorá mala byť uhradená až 15.09.2018 a rovnako neuplynuli tri mesiace s omeškaním splátky splatnej k 15.09.2018, tak ako to ustanovuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže k zosplatneniu

úveru došlo už v novembri 23.11.2018, teda len 2 mesiace od omeškania so zaplatením septembrovej splátky.

36. Súd následne podrobil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi stranami sporu prieskumu, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy a či zmluvu v dôsledku absencie povinných náležitostí nie je potrebné posúdiť ako bezúročnú a bezpoplatkovú.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Posudzovaná zmluva v bode 39 síce obsahuje termín konečnej splatnosti:

„ 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci“, avšak na základe takto uvedených informácií, nie je možné objektívne zistiť konečnú splatnosť poskytnutého úveru, nakoľko sa v zmluve nikde nenachádza údaj o tom, kedy došlo k poskytnutiu úveru z ktorého by bolo možné bez akýchkoľvek pochybností odvodiť aj termín konečnej splatnosti. Súd má za to, že pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, zákon č. 129/2010 Zb.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy síce nevymedzoval akým spôsobom má byť konečná splatnosť spotrebiteľského úveru uvedená, požiadavkou zákona bolo len uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, napriek tomu z uvedeného zákonného ustanovenia je možné vyvodiť, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru aj s prihliadnutím na „slabšiu stranu“ spotrebiteľského vzťahu, musí byť uvedená jasným a zrozumiteľným spôsobom, ktorá je zrozumiteľná aj pre priemerného spotrebiteľa. Pre dostatok určitosť právneho úkonu podľa názoru súdu vymedzenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru len uvedením: „84 mesiacov po poskytnutí úveru a do 15.dňa v poslednom mesiaci“, nie je pre bežného spotrebiteľa postačujúce. Takéto dojednanie z pohľadu priemerného spotrebiteľa nemožno hodnotiť tak, že termín konečnej splatnosti úveru možno identifikovať určito, bez ťažkostí a s istotou, ako to má na mysli rozhodnutie Súdneho dvora EU vo veci C-42/15, pričom aj v zmysle základných právnych zásad, použitie uvedeného zmluvného dojednanie vo formulárovej zmluve, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol zásadným spôsobom ovplyvniť, treba pripočítať na ťarchu veriteľa, ktorý ich sám v zmluve použil a ich znenie formuloval. Dojednanie o tom, že lehota splatnosti začína plynúť po poskytnutí úveru je nejasným dojednaním, nakoľko z neho nevyplyva, či lehota splatnosti začína plynúť odpísaním prostriedkov z účtu veriteľa, alebo ich pripísaním na účet spotrebiteľa a z obsahu zmluvy nie je ani zrejmé, či k poskytnutiu úveru má dôjsť v deň podpísania úverovej zmluvy, resp. iný deň, či až nasledujúci mesiac.

Súd je toho názoru, že veriteľovi nič nebránilo pri vedomosti dátumu uzavretia úverovej zmluvy a prípadne doby potrebnej na nevyhnutnú administratívu spojenú so schválením úveru, resp. uvoľnením finančných prostriedkov uviesť aj konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ak sú poskytovateľovi úveru všetky potrebné východiskové hodnoty známe. Stanovenie konečnej lehoty splatnosti takýmto spôsobom ako je uvedené v danom prípade, spôsobuje zbytočné ťažkosti pre priemerného spotrebiteľa s identifikáciou presného dňa konečnej splatnosti. Termín konečnej splatnosti úveru je informáciou, ktorú je veriteľ povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa. Neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru, alebo jeho absencia, dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia z uzavretej zmluvy a v dôsledku neurčitého uvedenia môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku ( rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 11CoCsp4/2020 z 21.05.2020 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 16Co Csp/26/2020 z 27.08.2020).

V súvislosti s vyššie uvedeným právnym názorom súdu, je preto potrebné posudzovať úver podľa § 11 ods. 1 písm.b) zákona č. 129/2010 Zb.z. za bezúročný a bez poplatkov.

37. Pokiaľ žalovaný namietal aj nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na [www.fininfo.sk](http://www.fininfo.sk) bola ním po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 24,17% p.a, pričom v zmluve sa uvádza výška z 24,3%, súd dáva za pravdu žalobcovi, že predmetný výpočet na uvedenej stránke má len orientačný charakter, a preto nie je možné považovať takýto výpočet za preukázaný spôsob nesprávneho uvedenia RPMN. Súd poukazuje na to, že pre správne výpočet RPMN je potrebné mať k dispozícii všetky vstupné údaje, ktoré je potrebné dosadiť do vzorca pre výpočet RPMN, ktorý je uvádzaný v prílohe 2 zákona č. 129/2010, a predstavuje základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb na strane druhej. Vypočítava

sa aproximáciou za použitia newtonovej metódy, alebo polenia intervalu, pričom ide o zložitý spôsob výpočtu, ktorého kontrolovateľnosť je aj zo strany súdu problematická.

V tejto súvislosti však súd dodáva, že údaj, ktorý žalovaný zistil prostredníctvom interaktívnej kalkulačky ohľadne výšky RPMN sa len v minimálnom rozsahu líši od skutočne vypočítanej RPMN zo strany žalobcu a dokonca je tento údaj v nižšej výške ( 24,17% ) oproti skutočne vyrátanej RPMN ( 24,3%). Súd poukazuje na znenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Zb.z., kedy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov len v tom prípade, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

RPMN je porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľovi pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a umožniť si vybrať najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb, ktorý sa vypočítava z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené, preto vyšší údaj RPMN znamená aj vyššie náklady, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené, a preto len nižší údaj uvedenia RPMN oproti skutočnosti by bol v neprospech spotrebiteľa, nakoľko by ho zavádzal o skutočnej výhodnosti, resp. nevýhodnosti poskytnutého úveru a mohol by viesť k omylu, že poskytnutý úver vzhľadom na nižší údaj RPMN je pre neho výhodnejší a priaznivejší oproti konkurenčným ponukám.

38. Nakoľko pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti postačuje absencia, resp. nesprávne uvedenie jednej obligatórnej náležitosti uvádzanej v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010, súd konštatuje, že žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov po odrátaní úhrad zo strany žalovaného.

Z obsahu žaloby ako aj pripojenia výpisu čerpania splátok a úhrad súd zisťuje, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 2000,-Eur, pričom ku dňu podania žaloby bola zo strany žalovaného uhradená suma 2026,33 Eur a v priebehu konania 84,59 Eur.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný pri vyslovení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uhradil celý poskytnutý úver, a to aj napriek tomu, že všetky splátky úveru vzhľadom na neplatnosť zosplatnenia úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku neboli ešte splatnými. V dôsledku zániku záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere splnením, posúdil súd žalobu podanú žalobcom ako nedôvodnú a z tohto dôvodu ju zamietol.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle zásady úspechu a plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

#### **Poučenie:**

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14 písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.